

тието. Моля Бога за васъ. Всички сме здрави.»

На слѣдния день трѣбвало да се занесе заповѣдь до близкия фортъ. Полковникътъ натоварилъ вѣрния си булдогъ. Той го извѣлъ отъ форта и му казалъ :

— Ще отидешъ тамъ... направо! Разбра ли?...

Булдогъ разгледалъ мѣстото, хукналъ и избиралъ прикрити мѣста. На сутринята се върналъ и на шията му имало записка : «Всичко е добро, заповѣдята се изпълни.»

Когато фортоветъ били разрушени, полковникъ Леннъ падналъ въ плѣнъ. Въ голѣмата борба, булдогъ изгубилъ господаря си и слѣдъ дълги търсения, отчаянъ се върналъ при сѣмейството на полковника.

Т Ж Ж Б А.

— Що си, вѣйчице зелена,
Днеска нажалена?
Що днесъ, вѣйчице о мила,
Тѣй си се прѣвила?!

— Боре, мой другарю стари,
Менъ слана попари,
Затова съмъ се навела
Тжжна, оголѣла!

Люб. Бобевски.

